

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1332/2017
22.06.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужилаца АА, мал. ББ и мал. ВВ, које заступа мајка АА, сви из ..., чији је пуномоћник Орце Лазаревски, адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Јелица Ивковић, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2-143/17 од 08.03.2017. године, у седници већа одржаној 22.06.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2-143/17 од 08.03.2017. године .

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 бр. 372/16 од 29.11.2016. године ставом првим изреке заједничка деца парничних странака поверена су тужиљи на самостално вршење родитељског права. Ставом другим изреке уређен је начин одржавања личних односа деце са оцем. Ставом трећим изреке тужени је обавезан да доприноси издржавању малолетне деце за период од 26.02.2016. године до 31.03.2016. године са износом од 13.000,00 динара месечно за оба детета, за период од 01.04.2016. године до 31.07.2016. године 8.000,00 динара месечно за оба детета, за период од 01.08.2016. године до 30.09.2016. године по 5.000,00 динара месечно за свако дете, за период од 01.10.2016. године до 28.11.2016. године по 3.500,00 динара месечно за свако дете и од 29.11.2016. године па убудуће док за то буду постојали законски разлози по 10.000,00 динара месечно за свако дете. Ставом четвртим изреке одбијен је тужбени захтев тужилаца преко досуђеног износа издржавања. Ставом петим изреке одбијен је предлог тужилаца за одређивање привремене мере. Ставом шестим изреке одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2-143/17 од 08.03.2017. године преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке тако што је тужени обавезан да доприноси издржавању малолетне тужиље и тужиоца за период од 26.02.2016. године до 31.03.2016. године износом од по 4.500,00 динара за свако дете, за период од 01.04.2016. године до 31.07.2016. године по 2.000,00 динара месечно за свако дете, од 01.08.2016. године до 30.09.2016. године, по 3.000,00 динара месечно за свако дете, од 01.10.2016. године до 28.11.2016. године по 1.500,00 динара месечно за свако дете и почев од 29.11.2016. године по 8.000,00 динара месечно за свако дете убудуће док за то буду постојали законски услови. Одбијен је тужбени захтев тужилаца преко наведених износа до износа досуђених првостепеном пресудом.

Против другостепене пресуде тужиоци су благовремено преко пуномоћника изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14) и утврдио да ревизија тужилаца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

По оцени Врховног касационог суда, у побијаној другостепеној пресуди правилно је примењено материјално право, чл. 160, 161. и 162. Породичног закона, када је првостепена пресуда преиначена и тужени обавезан да доприноси издржавању малолетних тужилаца износима наведеним изреком другостепене пресуде, док је у преосталом делу тужбени захтев одбијен као неоснован. Наиме, приликом одмеравања висине издржавања, другостепени суд је правилно оценио потребе малолетне деце, имајући у виду њихов узраст, допринос мајке којој су деца поверена, породичне и имовинске прилике, и узета је у обзир минимална сума издржавања, у складу са чланом 160. ст. 2. и 4. Породичног закона. Такође су правилно оцењене могућности туженог као дужника издржавања, према одредби члана 160. став 3. тог закона, с обзиром да је утврђено да је тужени незапослен, да повремено остварује месечне приходе у износу од 30.000,00 – 40.000,00 динара, те да поред својих трошкова и трошкова свог домаћинства плаћа и трошкове комуналија за стан у коме малолетна деца живе са мајком. Стога је тужбени захтев тужилаца правилно одбијен преко износа досуђених изреком другостепене пресуде, а ревизијом се неосновано указује да је у побијаној другостепеној пресуди погрешно примењено материјално право, односно да висина издржавања није досуђена у складу са чланом 162. став 3. Породичног закона јер је тужени у веома добром имовинском стању. Међутим, тужиоци током поступка нису доказали да тужени поседује имовину и остварује приходе који би оправдали досуђивање већих износа на име издржавања малолетних тужилаца.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП, без детаљног образлагања ревизијске одлуке у смислу члана 414. став 2. ЗПП, с обзиром да се образлагањем ревизијске одлуке не би постигло ново тумачење права нити допринело уједначеном тумачењу права.

**Председник већа - судија
Снежана Андрејевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић